

5. ประโยคและการเรียงลำดับคำ

ภาษาจีนเรียงลำดับหน้าทีของคำในประโยค เช่นเดียวกับภาษาไทย และบุรุษสรรพนามของภาษาจีนก็มีรูปเดียวกันเมื่อเป็นประธานและเป็นกรรม แต่มีหลักเกณฑ์อื่นๆที่เหมือนกันและต่างกับภาษาไทย ดังนี้

5.1 คำกริยาไม่มีเครื่องหมายหรือการเปลี่ยนแปลงในคำเพื่อแสดงกาล มาลา วาจก
แต่ใช้คำอื่นประสม เช่น

ก. เมื่อต้องการแสดงอดีตกาล ใช้ 了 เลอ, ลา หรือ เหลี้ยว (แล้ว) เติม-
ข้างหลัง เช่น 他來了 ทาไหลเลอ. (เขามาแล้ว)

ข. เมื่อต้องการแสดงคำสั่งหรือคำชักชวน ใช้ 吧 ปา (เถิด) เติมข้าง-
หลัง เช่น 走吧 โจ้วปา. (เดินเถิด)

ค. เมื่อต้องการแสดงคำถาม ใช้ 嗎 มา (หรือ, ไหม) หรือ 呢
เนอ (ละ) เติมข้างหลัง เช่น 你好嗎? หนีเห่ามา. (เธอสบายดีหรือ),
你呢? หนีเนอ. (เธอละ)

5.2 เรื่องคุณศัพท์ไว้หน้านาม เช่น 好人 เท่าเหยียน (คนดี)

新帽子 ชินเม่าจื่อ (หมวกใหม่)

5.3 เรื่องกริยาวิเศษณ์ไว้หน้ากริยา เช่น

快 快 走。

ไคว ไคว โจ้ว.

เร็ว เร็ว เดิน (เดินเร็วๆ)

他 很 好。

ทา เห็น เท่า.

เขา มาก ดี (เขาคือมาก)

5.4 เรื่องบุพบทไว้หลังนาม เช่น

山 上

ชัน ชั่ง

ภูเขา บน (บนภูเขา)

地 下

ตี้ เชื้อ

ที่ดิน ใต้ (ใต้ดิน)